

Sygn. akt V KZ 36/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A. K. i M. A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 września 2022 r.,

zażalenia kuratora małoletniej oskarżycielki posiłkowej na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1001/21,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1001/21, wraz z uzasadnieniem,

postanowił:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać
Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wskazany na wstępie zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2022 r. Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Łodzi odmówił przyjęcia wniosku kuratora małoletniej oskarżycielki posiłkowej A. K. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1001/21, jako złożonego po terminie.

Na zarządzenie to zażalenie złożył kurator małoletniej oskarżycielki posiłkowej, zaskarżając je w całości. Zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, który mógł mieć wpływ na treść zarządzenia, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że

wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku nie został złożony w terminie, podczas gdy z dowodu nadania tego wniosku listem poleconym wynika, że został złożony przed upływem terminu;

2. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to:
 1. art. 124 k.p.k. poprzez uznanie, iż wniosek kuratora małoletniej pokrzywdzonej o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia przedmiotowego wyroku został złożony po upływie terminu zawitego wskazanego w art. 422 § 1 k.p.k., podczas gdy termin ten został zachowany, albowiem przed jego upływem wniosek został nadany listem poleconym w placówce Poczty Polskiej, tj. podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, co zgodnie z art. 124 k.p.k. oznacza, iż wniosek złożono w terminie;
 2. art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. i art. 457 § 2 k.p.k. poprzez odmówienie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia przedmiotowego wyroku pomimo, iż został on złożony w terminie.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego zarządzenia poprzez przyjęcie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyżej wymienionego wyroku, ewentualnie o
2. uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Łodzi V Wydział Karny Odwoławczy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie to jest zasadne i dlatego zasługiwało na uwzględnienie.

Wprawdzie podnosi ono kilka zarzutów, lecz wszystkie one sprowadzają się do wskazania tożsamego uchybienia polegającego na błędnym przyjęciu w zaskarżonym zarządzeniu, że przedmiotowy wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku został złożony w placówce pocztowej w dniu 14 kwietnia

2022 r., a więc po terminie. Z tego względu wystarczające było ograniczenie rozpoznania zażalenia co do pierwszego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych.

Z dołączonej do zażalenia uwierzytelnionej kserokopii nadania listem poleconym wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wynika, że do nadania tego doszło w placówce Poczty Polskiej w dniu 13.04.2022 r. (data stempla pocztowego), a więc z dochowaniem 7-dniowego terminu na dokonanie tej czynności. Tym samym trafnie wskazano w zażaleniu na błędne ustalenie w tym zakresie i wystąpienie sygnalizowanego uchybienia.

Wprawdzie z informacji dostępnych na stronie internetowej <https://emonitoring.poczta-polska.pl>, umożliwiającej śledzenie przesyłek pocztowych, które stanowiły zapewne podstawę przyjętych w zaskarżonym zarządzeniu ustaleń wynika, że przesyłkę o numerze [...] nadano w dniu 14.04.2022 r., to jednak przesądzające znaczenie w sprawie należy przyznać załączonej kserokopii nadania przesyłki listem poleconym (por. postanowienia SN: z dnia 17 czerwca 2004 r., II KZ 22/04 czy z dnia 6 sierpnia 2003 r., II KZ 20/03).

Dlatego też Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[as]